

DEREK PRINCE
MINISTRIES INTERNATIONAL

Διδακτική Επιστολή

Αρχές Πνευματικής Προστασίας

Μέρος 3/5

Εξαιτίας των Αγγέλων

Από τον Derek Prince

Όταν αναγεννιόμαστε ως Χριστιανοί στη βασίλεια του Θεού, ανακαλύπτουμε ότι εμπλεκόμαστε σε έναν πόλεμο με ένα αντίπαλο πνευματικό βασίλειο—το βασίλειο του Σατανά. Σε αυτό δεν έχουμε καμία επιλογή. Επειδή το βασίλειο στο οποίο ανήκουμε βρίσκεται σε πόλεμο, είμαστε μέρος αυτού του πολέμου. Ανακαλύπτουμε, επίσης, ότι έχουμε διάφορους εχθρούς, αλλά ο πιο ισχυρός και ο πιο τρομερός είναι ένα βασίλειο επαναστατημένων αγγέλων στα ουράνια μέρη, κάτω από την κυριαρχία του πρωταρχικού εχθρού του Θεού, τον Σατανά.

Επειδή έχουμε τόσο ισχυρούς εχθρούς, πρέπει όλοι να επωφεληθούμε από την προστασία που μας έχει δώσει ο Θεός. Στους Α Κορινθίους 11:10 ο Παύλος εξηγεί ότι οι Χριστιανές γυναίκες χρειάζονται την προστασία της Βιβλικής εξουσίας πάνω τους — που συμβολίζεται από ένα κατάλληλο κάλυμμα στο κεφάλι τους. Αλλά αυτό είναι μόνο ένα παράδειγμα μιας αρχής που ισχύει γενικότερα για όλους τους Χριστιανούς—και για άνδρες και για γυναίκες. Κάθε Χριστιανός χρειάζεται την προστασία το να είναι κάτω από την κατάλληλη, Βιβλική εξουσία.

Κάτω από Εξουσία

Το κατά Λουκάν 7:1–10 ευαγγέλιο, καταγράφει πώς ένας Ρωμαίος εκατόνταρχος έστειλε μερικούς Ιουδαίους πρεσβυτέρους στον Ιησού για να ζητήσουν τη θεραπεία του δούλου του, ο οποίος ήταν στα πρόθυρα του θανάτου. Ο Ιησούς προσφέρθηκε να πάει και να προσευχηθεί για τη θεραπεία του δούλου, αλλά ο εκατόνταρχος απάντησε:

> «Κύριε, μην κάνεις τον κόπο· δεν είμαι άξιος να σε δεχτώ στο σπίτι μου· γι' αυτό και δε θεώρησα τον εαυτό μου άξιο να σ' επισκεφθεί. Ένα λόγο πες μόνο, και θα γιατρευτεί ο δούλος μου. Εγώ ξέρω από εξουσία· είμαι άνθρωπος κάτω από εξουσία κι έχω και στρατιώτες στη διοίκησή μου. Στον ένα λέω "πήγαινε" και πηγαίνει, στον άλλο λέω "έλα" κι έρχεται, και στο δούλο μου "κάνε αυτό" και το κάνει».

© 2000 - Διακονίες του Derek Prince

Με το να πει «Εγώ ξέρω από εξουσία· είμαι άνθρωπος κάτω από εξουσία», ο εκατόνταρχος αναγνώρισε ότι η εξουσία του Ιησού στο πνευματικό βασίλειο ήταν ανάλογη με την εξουσία που είχε στο στρατιωτικό βασίλειο ως εκατόνταρχος στο Ρωμαϊκό στρατό. Και στις δύο περιπτώσεις η εξουσία τους προερχόταν από την υποταγή σε ανώτερη πηγή. Για τον εκατόνταρχο, η πηγή ήταν ο Ρωμαίος Αυτοκράτορας. Για τον Ιησού, η πηγή ήταν ο Θεός Πατέρας.

Παρατηρήστε, επίσης, ότι ο εκατόνταρχος δεν είπε —όπως θα έλεγαν πολλοί—«έχω εξουσία», αλλά «είμαι κάτω από εξουσία». Επιβεβαίωσε μια βασική αρχή της Αγίας Γραφής: για να έχεις εξουσία πρέπει να είσαι κάτω από εξουσία. Η εξουσία πάντα ρέει προς τα κάτω.

Στο κατά Ματθαίον 28:18, μετά την ανάστασή Του, ο Ιησούς είπε:

> «Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη.»

Υπάρχουν αλυσίδες εξουσίας που κατέρχονται από τον Θεό Πατέρα μέσω του Ιησού του Υιού σε κάθε κατάσταση στο σύμπαν. Στους Α Κορινθίους 11:3 ο Παύλος εξηγεί ότι υπάρχει μια φθίνουσα αλυσίδα εξουσίας που έχει σχεδιαστεί για να λειτουργεί σε κάθε οικογένεια στη γη: «η κεφαλή κάθε άνδρα είναι ο Χριστός· κεφαλή δε της γυναίκας, είναι ο άνδρας· κεφαλή δε του Χριστού, είναι ο Θεός.» Η εξουσία κατέρχεται από τον Θεό Πατέρα μέσω του Ιησού του Υιού στον σύζυγο και μέσω του συζύγου στη σύζυγο.

Αλλά αυτό που ισχύει μέσα στο σπίτι ισχύει και για κάθε άλλο τομέα της ζωής. Ισχύει για όλους τους Χριστιανούς. Κάθε Χριστιανός χρειάζεται την προστασία με το να είναι κάτω από μια κατάλληλη εξουσία. Ο Χριστιανός που δεν είναι κάτω από εξουσία είναι απροστάτευτος Χριστιανός.

Εξουσία μέσα στην Εκκλησία

Στους Εφεσίους 1:22 ο Παύλος λέει ότι ο Θεός έδωσε τον Χριστό στην εκκλησία ως «υπέρτατο αρχηγό.»

Στην αρχική της σημασία, η Ελληνική λέξη «εκκλησία» σήμαινε μια ομάδα πολιτών σε μια πόλη-κράτος (όπως η Αθήνα) που ήταν η συλλογική κυβέρνηση της πόλης. Όταν εφαρμόζεται στους Χριστιανούς, δείχνει ότι στις λυτρωτικές Του πράξεις, ο Ιησούς ασκεί την εξουσία Του μέσω της εκκλησίας που είναι η εκκλησία Του.

Οπότε, το να είσαι κάτω από την εξουσία του Χριστού, σημαίνει να είσαι νόμιμα συνδεδεμένος με την Εκκλησία Του. Δεν μπορούμε να διεκδικήσουμε την προστασία της εξουσίας του Χριστού πάνω μας, εάν δεν σεβόμαστε την εξουσία που έχει αναθέσει στην Εκκλησία Του.

Αυτό φαίνεται ξεκάθαρα στον διορισμό του Παύλου ως απόστολος. Στο Α Τιμόθεο 1:1 ο Παύλος αποκαλεί τον εαυτό του:

> «...απόστολος του Ιησού Χριστού με εντολή του σωτήρα μας Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, που είναι η ελπίδα μας.»

Η απώτερη εξουσία της αποστολικής ιδιότητας του Παύλου ήταν μια απόφαση του Θεού Πατέρα και του Θεού του Υιού που έγινε στον ουρανό. Αλλά εξ ορισμού «απόστολος» είναι ο «απεσταλμένος». Η αποστολική ιδιότητα του Παύλου δεν έγινε αποτελεσματική, παρά μόνο όταν «στάλθηκε» από μια τοπική εκκλησία στην Αντιόχεια.

Στις Πράξεις Αποστόλων 13:1 ο Παύλος (ονομαζόταν ακόμη Σαούλ) αναφέρεται ως ένας από τους πέντε άνδρες που περιγράφονται ως «προφήτες και δάσκαλοι». Μετά, ανταποκρίνοντας σε μια οδηγία από το Άγιο Πνεύμα, οι άλλοι τρεις άνδρες έβαλαν τα χέρια πάνω στον Βαρνάβα και τον Σαούλ και τους απέστειλαν. Μετά από αυτό, και οι δύο άντρες ονομάζονται απόστολοι (δείτε Πράξεις Αποστόλων 14:4, 14). Η αποστολική ιδιότητα του Παύλου καθορίστηκε στον ουρανό, αλλά έγινε αποτελεσματική μόνο όταν αναγνωρίστηκε και εφαρμόστηκε από μια τοπική εκκλησία στη γη.

Σε περισσότερα από πενήντα χρόνια παγκόσμιας διακονίας, πάντα επιδιώκω να αναγνωρίζω και να σέβομαι την εξουσία του Χριστού που λειτουργεί μέσω μιας τοπικής εκκλησίας. Πρώτα η Λυδία και εγώ —και μετά η Ρουθ και εγώ— ταυτιζόμασταν πάντα με μια τοπική εκκλησία όπου κι αν ήταν ο τόπος διαμονής μας. Όταν βγαίναμε έξω για αποστολή στα ταξίδια της διακονίας μας, μας έστελναν επίσημα από μια τοπική εκκλησία. Όταν επιστρέφαμε, δίναμε αναφορά στην εκκλησία που μας έστελνε έξω. Αυτή ήταν η συνήθεια που καθιερώθηκε από τον Παύλο και τον Βαρνάβα στις Πράξεις Αποστόλων 13:3 και 14:26–27.

Μερικοί Χριστιανοί αναζητούν μια τέλεια εκκλησία. Πρέπει να παραδεχτώ ότι σε περισσότερα από πενήντα χρόνια δεν έχω βρει ποτέ μια τέτοια εκκλησία. Αλλά πρέπει επίσης να παραδεχτώ ότι αν βρω ποτέ μια τέτοια εκκλησία, δεν θα μπορούσα να γίνω μέλος σε αυτήν, γιατί μετά δεν θα ήταν πλέον τέλεια! Εν τω μεταξύ, είμαι ευγνώμων για όλα τα καλά που έχω λάβει μέσα από διάφορες ατελείς τοπικές εκκλησίες.

Μέλη ενός Σώματος

Στους Εφεσίους 1:22–23 ο Παύλος δίνει επίσης μια δεύτερη εικόνα του λαού του Θεού εδώ στη γη. Λέει «η εκκλησία, η οποία είναι το σώμα Του [του Χριστού]».

Στους Α Κορινθίους 12:27 ο Παύλος αναπτύσσει αυτό το θέμα: «Εσείς όλοι μαζί αποτελείτε το σώμα του Χριστού, και είστε μέλη του, ο καθένας σας χωριστά..» Χρησιμοποιεί διάφορα παραδείγματα από το υλικό σώμα για να τονίσει ότι, ως Χριστιανοί, είμαστε όλοι αλληλοεξαρτώμενοι και χρειαζόμαστε όλοι ο ένας τον άλλον.

Η πιο ολοκληρωμένη και έγκυρη εικόνα της εκκλησίας ως σώματος του Χριστού δίνεται στους Εφεσίους. Είναι πολύ σημαντικό, λοιπόν, ότι σε όλη αυτή την επιστολή ο Παύλος μιλά διαρκώς για τους Χριστιανούς στον πληθυντικό αριθμό. Δεν έχει ουσιαστικά τίποτα να πει σε ή για μεμονωμένους Χριστιανούς.

Για παράδειγμα, στους Εφεσίους 1:3–12 ο Παύλος λέει το εξής:

> «Ο Θεός μας ευλόγησε -μας διάλεξε - μας προόρισε - μας έκανε αποδεκτούς - μας λύτρωσε - μας έκανε γνωστό το μυστήριο του θελήματός του - αποκτήσαμε μερίδιο στην κληρονομία του Θεού - θα έπρεπε να είμαστε εκείνοι που υμνούμε τη δόξα του Θεού.»

Μια προσεκτική ανάγνωση της υπόλοιπης επιστολής θα επιβεβαιώσει ότι αυτό είναι το μήνυμά της από την αρχή μέχρι το τέλος. Δεν υπάρχουν υποσχέσεις και προσευχές για κανένα μεμονωμένο άτομο. Μόνο στα τελευταία έξι εδάφια υπάρχει μια σύντομη εξαίρεση: ο Παύλος κλείνει ζητώντας ειδική προσευχή για τον εαυτό του.

Αυτή η εστίαση στο συλλογικό σώμα του Χριστού φτάνει στο αποκορύφωμά της στους Εφεσίους 6:10-18 όπου ο Παύλος μιλά για τον πνευματικό μας πόλεμο. Στο εδάφιο 12 όλες οι λέξεις κλειδιά είναι στον πληθυντικό αριθμό—και αυτές που αναφέρονται στο λαό του Θεού και εκείνες που αναφέρονται στις αντίπαλες δυνάμεις: η πάλη μας είναι ενάντια στις αρχές - στις εξουσίες - στους κοσμοκράτορες - στα πνεύματα της πονηρίας στα επουράνια...

Οπότε, ο πνευματικός πόλεμος που απεικονίζεται δεν είναι μια σύγκρουση μεταξύ ατόμων, αλλά ένας τεράστιος πόλεμος μεταξύ των αντιπάλων στρατών. Δεν υπάρχει χώρος εδώ για «μοναχικούς Χριστιανούς» που επιδιώκουν τους ατομικούς τους στόχους. Η νίκη θα απαιτήσει ελεγχόμενη και συντονισμένη δράση από τον λαό του Θεού που εργάζεται μαζί ως μέλη ενός σώματος. Αυτό θα απαιτήσει πειθαρχία και ετοιμότητα να υποταχθεί στη Βιβλική εξουσία.

Στη Μέση της Άφθονης Ανομίας

Ένα χαρακτηριστικό του τέλους του παρόντα αιώνα σχετικά με αυτό που ο Ιησούς προειδοποίησε τους μαθητές Του ήταν μια έκρηξη της ανομίας:

> «Και επειδή η ανομία θα πληθύνει, η αγάπη των πολλών θα ψυχρανθεί.» Ματθαίος 24:12

Ο Ιησούς έδειξε ότι πολλοί Χριστιανοί θα μολυνθούν από αυτήν την επικρατούσα ανομία και ως αποτέλεσμα η αγάπη τους για τον Θεό και τον λαό Του θα ψυχρανθεί.

Η ουσία της ανομίας είναι η απόρριψη της εξουσίας. Αυτό έχει γίνει ένα ξεκάθαρο χαρακτηριστικό του σύγχρονου πολιτισμού μας. Υπάρχει μια ευρέως διαδεδομένη περιφρόνηση για κανόνες ή κανονισμούς που παρεμβαίνουν στην ατομική ελευθερία του κάθε ανθρώπου. Οι άνθρωποι είναι πολύ δυναμικοί στο να διεκδικούν τα «δικαιώματα» τους, αλλά πολύ απρόθυμοι να αναγνωρίσουν τις αντίστοιχες ευθύνες τους. Μερικές φορές, η συνέπεια είναι μια κατάσταση που συνορεύει με την αναρχία. Ως Χριστιανοί, πρέπει να προφυλαχτούμε από τέτοια στάση. Απαιτείται να δείξουμε το σεβασμό μας για τη νόμιμη κοσμική εξουσία.

Αλλά πρώτα και κύρια, πρέπει να καλλιεργήσουμε και να διατηρήσουμε μια στάση σεβασμού και υπακοής προς τον Θεό Πατέρα μας και προς τον Ιησού τον Σωτήρα μας. Αυτό θα εκφραστεί με μια αντίστοιχη στάση σεβασμού και υπακοής προς τον Λόγο του Θεού.

Στον Ιωάννην 14:23–24 ο Ιησούς είπε:

> «Αν κάποιος με αγαπάει, θα φυλάξει τον λόγο μου, και ο Πατέρας μου θα τον αγαπήσει, και θάρθουμε σ' αυτόν, και θα κατοικήσουμε μέσα σ' αυτόν.»

Μπορεί να ισχυριζόμαστε ότι αγαπάμε τον Θεό και μπορεί ακόμη και να προσευχόμαστε μεγάλες και εύγλωττες προσευχές ή να κηρύττουμε μεγάλα και εύγλωττα κηρύγματα, αλλά σε έσχατη ανάγκη δεν τιμούμε και δεν υπακούμε τον Θεό περισσότερο από ό,τι τιμούμε και

υπακούμε τον Λόγο Του. Εν μέσω της επικρατούσας ανομίας, θα ήταν κατάλληλο για τον καθένα μας να κάνει μια νέα επιβεβαίωση της ανεπιφύλακτης και ολοκληρωτικής υποταγής μας στην εξουσία της Αγίας Γραφής. «Ολόκληρη η γραφή είναι θεόπνευστη.» 2 Τιμόθεο 3:16

Οι Προσωπικές μας Σχέσεις

Ένας κύριος τομέας στον οποίο θα δοκιμαστεί η υποταγή μας στον Θεό και στον Λόγο Του είναι αυτός των προσωπικών μας σχέσεων. Ο Ιησούς έχει θέσει μερικούς πολύ αυστηρούς κανόνες.

Σχετικά με το να συγχωρείς άλλους ανθρώπους, για παράδειγμα, λέει στο Μάρκον 11:25–26:

> «Και όταν στέκεστε προσευχόμενοι, να συγχωρείτε, αν έχετε κάτι εναντίον κάποιου, για να συγχωρήσει σε σας και ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς τα δικά σας παραπτώματα. Αν, όμως, εσείς δεν συγχωρείτε, ούτε ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, θα συγχωρήσει τα αμαρτήματά σας.»

Και πάλι, στο τέλος της προσευχής που δίδαξε ο Ιησούς στους μαθητές Του στο κατά Ματθαίον 6:9–13, πρόσθεσε μόνο ένα σχόλιο:

> «Επειδή, αν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα πταίσματά τους, θα συγχωρήσει και σε σας ο ουράνιος Πατέρας σας. Αν, όμως, δεν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα πταίσματά τους, ούτε ο Πατέρας σας θα συγχωρήσει σε σας τα πταίσματά σας.»

Πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι το να συγχωρείς ένα άλλο άτομο δεν είναι έκφραση συναισθήματος αλλά πράξη αυτοπειθαρχίας. Για αυτό μπορούμε να βασιστούμε στο Άγιο Πνεύμα, ο οποίος είναι Πνεύμα «δύναμης, αγάπης και σωφρονισμού».2 Τιμόθεο 1:7 (NIV)

Η σωφροσύνη επίσης απαιτείται για να δημιουργηθεί η στάση που περιγράφει ο Παύλος στους Εφεσίους 5:21: «καθώς ο ένας θα υποτάσσεται στον άλλον με φόβο Θεού.» Αυτή η στάση αμοιβαίας υποταγής είναι το κλειδί για να έχουμε σωστές σχέσεις και στο σπίτι και στην εκκλησία.

Οι Χριστιανοί που αρνούνται να συγχωρήσουν τους άλλους ή να υποταχθούν ο ένας στον άλλον αψηφούν την Αγία Γραφή. Το βασικό τους πρόβλημα είναι η ανομία. Αποδέχονται το πνεύμα που επικρατεί στον κόσμο γύρω τους. Αυτό αναπόφευκτα θα τους κάνει ευάλωτους στους κακούς αγγέλους που είναι οι αδιάκοποι εχθροί τους στα ουράνια μέρη.

Τρεις Ασυμβίβαστες Απαιτήσεις

Ερχόμαστε αντιμέτωποι με τρεις τομείς που η Αγία Γραφή αποκαλύπτει σαφείς, ασυμβίβαστες απαιτήσεις του Θεού, που ισχύουν για όλους τους Χριστιανούς. Το πρώτο είναι ο σεβασμός για την εξουσία του Χριστού που λειτουργεί μέσα και μέσω κάθε τοπικής εκκλησίας. Το δεύτερο είναι η ανεπιφύλακτη συγχώρεση για όλους όσους μας έχουν αδικήσει ή μας έκαναν κακό. Το τρίτο είναι μια στάση υποταγής προς όλους τους συγχριστιανούς μας.

Η υπακοή σε αυτούς τους τρεις τομείς δίνει στους Χριστιανούς ένα κάλυμμα της εξουσίας όπως περιγράφεται στην Αγία Γραφή που τους προστατεύει από τις επιθέσεις σατανικών αγγέλων στα ουράνια μέρη. Αντίθετα, η ανυπακοή αναπόφευκτα κάνει τους Χριστιανούς ευάλωτους σε τέτοιες επιθέσεις.

Αυτή η επιστολή συντάχθηκε από βαθιά προσωπική ανησυχία. Με βάση την πολυετή εμπειρία στο σώμα του Χριστού, είμαι πεπεισμένος ότι οι συνέπειες της ανυπακοής αυτών των τριών απαιτήσεων της Αγίας Γραφής μπορεί να είναι εξαιρετικά τραγικές. Πιστεύω ότι είναι ένας βασικός λόγος για τον οποίο πολλοί καλοί, αφοσιωμένοι υπηρέτες του Κυρίου έχουν γίνει θύματα. Προσεύχομαι ο Θεός να χαρίσει σε όλους μας έναν νέο σεβασμό για την εξουσία του Χριστού που έχει αποδοθεί στην Εκκλησία Του και να μπορεί να ανανεώσει στον καθένα μας μια στάση συγχώρεσης και υποταγής.

Στην επόμενη επιστολή μου θα ασχοληθώ με τα όπλα του πολέμου μας.

© 2000 - Διακονίες του Derek Prince